

Domnje tyschic, pschetož ja derje wjem, so jemu moje Pucze (to je moje hegen Ziwenje), plabe su. Ale tu je druha Pucz; po kotrejz niz ja, ale Krystus, we tej najweczej Posluschnoszi křwojemu nebestemu Wotzej khodz; teho nebudze ton Szert nidy sa nepraweho aby sa Njeschnika budzic, tehodla zu so ja jeho tež mozowacz a troschtowacz.

Pschetož we tym scho wobsteji, so ja ton Skutf we Wjeri sapschimnu. Na tym Wotendzenju a Skutfu Krystusowym niczo nepobrachne, Krystus je scho dokonjal, a wono jeno na tym leži, so bychmy so teho wjeszje troschtowali. Wjerisch ty temu, da jo masch, newjerisch pak, da jo tež nesnjejesch. Tak dyrbi nascha Prawdosz wot nas prejez wsata a na Krystuša, a na jeho dobre Skutki, aby na jeho Khod křWotzej stajena bjez, so bychmy prawje wedžili, na czo so spuschecz mamy. Pschetož, dy by na naschich Skutfach a Doszczinenju, na naschej Spowedzi a Roskaczu (kajz su fastarsku wuczili,) tak wele ležalo, da nebychu so nasche Wutroby zenje spokojile. Pschetož kak da bychmy moli wedzic, dy so dosz roškali, spowedali a sa nasche Njehi došz czinili smy.

Tehodla je to nasch luby Knes Jesus Krystus zylje wot nas prejez wsat, a na so stajit, so bychmy so na to saložili, so nascha Prawdosz rjeka: Jeho Khod, Jeho Bumreczje, a Jeho Doszczinenje. Tu žadyn Zwybel wjazny neje, pschetož ta Parschona je wošoka a wulka, menujzy ton Syn Bozi sam. A ton hischeže to sam wot sebe neczini, ale won to czini, schtož jemu ton Wotz sam poruczil bje, menujzy, so by nam wot Njehow a Smerecze pomhal. Kajz jeho tež tehodla sw. Jan to Jehnjo Bože menuje.

Tak widzi Wascha Lubosz, kak wulzy jara tu we tym Szenju scho rošestajene je: So nascha Prawdosz niz we naschim Szinenju aby Wostajenju wobsteji, ale we tym, so Krystus křWotzej dze. Dyž ty tajku

Prawdosz psches Wjeru masch, potom czin tež dobre Skutki a staraj so, so by Bohu, tak derje hacz mozesch, posluschny byl. Pre- dy hacz pak we twojej Wutrobi prawu Wjeru a prawe Dowjerenje na Krystuša nestajisch, nebudzesch ty žadyn dobry Skutf czinicz moz. Ta Wina je ta: Twoja Wutroba je hischeže sta a neczista, žane Wodaczje tych Njehow tu tež neje, dokelz tu žana Wjera neje.

Tak je tych Křcheszijanow Prawdosz aby Fromnosz jena wošebna Fromnosz, kiz šebi žana Wutroba wumyšlicz nemože; ale kiz so dyrbi wot šwjateho Ducha šlyshecz a nawuknycz. A dyž ju runje šlyschisch, da ju tola nebudzesch moz wopschijecz, ale dyrbišch ju wjericz; kajz ton Knes tu praji: Ja du křWotzej, a wy me dale newidzicze. To je tych Křcheszijanow Prawdosz, kotruž ton šwjaty Duch sam wuczi. Wot teje Prawdoszje teho Šwjeta moža nas czi Mudri teho Šwjeta, šwjatna Wošchosz, Nycz- nize, Nan a Macz rošwuczic. Jedyn Křcheszijan pak ma wošebnišchi Kumscht, wot kotrehož Šwjat niczo newje, menujzy, so bes Wjery scho Njeh je, so ta prawa wječna Prawdosz zylje na tym steji: So je Krystus křWotzej schot, a my jeho newidzimy.

Ta třecza Schtuka je ta: So ton šwjaty Duch ton Šwjat schtrafowacz budze Šuda dla. Kajki pak to Šud je, pokazje ton Knes jara renje, dyž praji: Pschetož ton Šjerschta teho Šwjeta je šudženy. Runje kajz ton šwjaty Duch Šwjat schtrafuje, so Njeh ma, dokelz do Krystuša newjeri a so žanu Prawdosz nima, dokelz newje, a so štom nestroschtuje, so je Krystus křWotzej schot, tak schtrafuje wo n tež Šuda dla, so niczo wot neho newje, a so tehodla boji, džež so niczo bojecz nima, dy by jeho šlyšchal a jeho Šłowo horje